

NORMATIVA

Llei 13/1997, de 23 de desembre, de la Generalitat Valenciana, per la qual es regula el tram autonòmic de l'impost sobre la renda de les persones físiques i restants tributs cedits (article 4.o]).

DESCRIPCIÓ DELS FETS

El consultant manifesta que realitzarà una instal·lació d'autoconsum d'energia elèctrica en un habitatge que no és de la seua propietat, però que constitueix el seu habitatge habitual.

QÜESTIONS PLANTEJADES

Si és possible aplicar la deducció autonòmica prevista en l'IRPF per inversió en instal·lacions de autoconsumo elèctric.

CONTESTACIÓ COMPLETA

PRIMER.-En relació amb les qüestions plantejades en el seu escrit, cal portar a col·lació la normativa autonòmica vigent reguladora de la bonificació per instal·lacions realitzades en l'habitatge habitual si estan destinades a alguna de les finalitats contingudes en l'article 4, apartat O) de la Llei 13/1997, de 23 de desembre, de la Generalitat Valenciana, per la qual es regula el tram autonòmic de l'impost sobre la renda de les persones físiques i restants tributs cedits, que disposa el següent:

«o) Els contribuents podran deduir-se un 40% de l'import de les quantitats invertides en instal·lacions realitzades en l'habitatge habitual del contribuent o en instal·lacions col·lectives de l'edifici on aquest figure, si estan destinades a alguna de les finalitats que s'indiquen a continuació:

a) Instal·lacions d'autoconsum elèctric, segons el que estableix l'article 9.1 de la Llei 24/2013 de 16 de desembre, del sector elèctric i la normativa que la desenvolupa.

b) Instal·lacions de producció d'energia tèrmica a partir de l'energia solar, de la biomassa o de l'energia geotèrmica per a generació d'aigua calenta sanitària, calefacció o climatització.

c) Instal·lacions de producció d'energia elèctrica a partir d'energia solar fotovoltaica o eòlica, per a electrificació

NORMATIVA

Ley 13/1997, de 23 de diciembre, de la Generalitat Valenciana, por la que se regula el tramo autonómico del impuesto sobre la renta de las personas físicas y restantes tributos cedidos (artículo 4.o]).

DESCRIPCIÓN DE LOS HECHOS

El consultante manifiesta que va a realizar una instalación de autoconsumo de energía eléctrica en una vivienda que no es de su propiedad, pero que constituye su vivienda habitual.

CUESTIONES PLANTEADAS

Si es posible aplicar la deducción autonómica prevista en el IRPF por inversión en instalaciones de autoconsumo eléctrico.

CONTESTACIÓN COMPLETA

PRIMERO.-Con relación a las cuestiones planteadas en su escrito, cabe traer a colación la normativa autonómica vigente reguladora de la bonificación por instalaciones realizadas en la vivienda habitual si están destinadas a alguna de las finalidades contenidas en el artículo 4, apartado O) de la Ley 13/1997, de 23 de diciembre, de la Generalitat Valenciana, por la que se regula el tramo autonómico del impuesto sobre la renta de las personas físicas y restantes tributos cedidos, que dispone lo siguiente:

«o) Los contribuyentes podrán deducirse un 40% del importe de las cantidades invertidas en instalaciones realizadas en la vivienda habitual del contribuyente o en instalaciones colectivas del edificio donde este figure, si están destinadas a alguna de las finalidades que se indican a continuación:

a) Instalaciones de autoconsumo eléctrico, según lo que establece el artículo 9.1 de la Ley 24/2013 de 16 de diciembre, del sector eléctrico y la normativa que la desarrolla.

b) Instalaciones de producción de energía térmica a partir de la energía solar, de la biomasa o de la energía geotérmica para generación de agua caliente sanitaria, calefacción o climatización.

c) Instalaciones de producción de energía eléctrica a partir

Referència: COV 9/2021
Núm. CONSULTA: V007-21
Núm. Registre: 9.643
Data: 11/05/2021

d'habitatges aïllats de la xarxa elèctrica de distribució i la connexió de la qual a aquesta siga inviable des del punt de vista tècnic, mediambiental o econòmic.

No donaran dret a practicar aquesta deducció aquelles instal·lacions que siguen de caràcter obligatori en virtut de l'aplicació del Reial decret 314/2006, de 17 de març, pel què s'aprova el Codi tècnic de l'edificació (CTE).

Aquesta deducció podrà aplicar-se a les inversions realitzades en els habitatges que constituïsquen segones residències, sempre que aquestes no es troben relacionades amb l'exercici d'una activitat econòmica, de conformitat amb la normativa estatal reguladora de l'impost, si bé en aquest supòsit el percentatge de deducció serà del 20%.

A l'efecte d'aquesta deducció, s'haurà d'ajustar al concepte d'habitatge contingut en la normativa autonòmica reguladora de l'habitatge.

Els habitatges hauran d'estar situades en el territori de la Comunitat Valenciana. Les actuacions objecte de deducció hauran d'estar realitzades per empreses instal·ladors que complisquen els requisits establits reglamentàriament.

La base d'aquesta deducció estarà constituïda per les quantitats efectivament satisfetes en l'exercici pel contribuent, mitjançant els mitjans de pagament relacionats en la disposició addicional setze d'aquesta llei. En el cas de pagaments procedents de finançament obtingut d'entitat bancària o financera, es considerarà que forma part de la base de deducció l'amortització de capital de cada exercici, amb excepció dels interessos.

La base màxima anual d'aquesta deducció s'estableix en 8.000 euros. La base indicada tindrà igualment la consideració de límit màxim d'inversió deduïble per a cada habitatge i exercici. La part de la inversió secundada, en el seu cas, amb subvencions públiques no donarà dret a deducció.

Les quantitats corresponents al període impositiu no deduïdes podran aplicar-se en les liquidacions dels períodes impositius que conclouen en els 4 anys immediats i successius.

En el cas de conjunts d'habitatges en règim de propietat horitzontal en les quals es duguen a terme aquestes instal·lacions de forma compartida, sempre que les

de energía solar fotovoltaica o eólica, para electrificación de viviendas aisladas de la red eléctrica de distribución y cuya conexión a esta sea inviable desde el punto de vista técnico, medioambiental o económico.

No darán derecho a practicar esta deducción aquellas instalaciones que sean de carácter obligatorio en virtud de la aplicación del Real decreto 314/2006, de 17 de marzo, por el que se aprueba el Código técnico de la edificación (CTE).

Esta deducción podrá aplicarse a las inversiones realizadas en las viviendas que constituyan segundas residencias, siempre que estas no se encuentren relacionadas con el ejercicio de una actividad económica, de conformidad con la normativa estatal reguladora del impuesto, si bien en este supuesto el porcentaje de deducción será del 20 %.

A los efectos de esta deducción, se tendrá que ajustar al concepto de vivienda contenida en la normativa autonómica reguladora de la vivienda.

Las viviendas tendrán que estar situadas en el territorio de la Comunitat Valenciana. Las actuaciones objeto de deducción deberán estar realizadas por empresas instaladoras que cumplan los requisitos establecidos reglamentariamente.

La base de esta deducción estará constituida por las cantidades efectivamente satisfechas en el ejercicio por el contribuyente, mediante los medios de pago relacionados en la disposición adicional dieciséis de esta ley. En el caso de pagos procedentes de financiación obtenida de entidad bancaria o financiera, se considerará que forma parte de la base de deducción la amortización de capital de cada ejercicio, con excepción de los intereses.

La base máxima anual de esta deducción se establece en 8.000 euros. La base indicada tendrá igualmente la consideración de límite máximo de inversión deducible para cada vivienda y ejercicio. La parte de la inversión apoyada, en su caso, con subvenciones públicas no dará derecho a deducción.

Las cantidades correspondientes al período impositivo no deducidas podrán aplicarse en las liquidaciones de los períodos impositivos que concluyan en los 4 años inmediatos y sucesivos.

En el caso de conjuntos de viviendas en régimen de propiedad horizontal en las que se lleven a cabo estas instala-

Referència: COV 9/2021
Núm. CONSULTA: V007-21
Núm. Registre: 9.643
Data: 11/05/2021

mateixes tinguen cobertura legal, aquesta deducció podrà aplicar-la cadascun dels propietaris individualment segons el coeficient de participació que li corresponga, sempre que complisquen amb la resta de requisits establits.

Per a aplicar la deducció s'hauran de conservar els justificants de despesa i de pagament, els quals hauran de complir el que es disposa en la seua normativa d'aplicació.

La deducció establida en aquest apartat requerirà el reconeixement previ de l'Administració autonòmica. A tals efectes, l'Institut Valencià de Competitivitat Empresarial (Ivace) expedirà la certificació acreditativa corresponent.

El Ivace determinarà la tipologia, requisits tècnics, costos de referència màxims i altres característiques dels equips i instal·lacions a les quals els resulta aplicable la deducció establida en aquest apartat. El Ivace podrà dur a terme les actuacions de control i comprovació tècnica sobre els equips instal·lats que considere oportunes.»

SEGON. La Disposició adicional setzena de la Llei 13/1997, de 23 de desembre, de la Generalitat Valenciana, per la qual es regula el tram autonòmic de l'Impost sobre la renda de les persones físiques i restants tributs cedits regula els requisits que han de complir els lliuraments d'importes dineraris per a l'aplicació de determinats beneficis fiscals, establint el següent:

«L'aplicació de les deduccions i bonificacions en la quota i de les reduccions en la base imposable a les quals es refereixen les lletres e, k, l, m, n, ñ, o, p, q, r, s, v, w, x, i i z de l'apartat un de l'article quart; els números 1r, 2n, 6é i 7é de l'article deu bis i les lletres c i d de la disposició adicional 17 de la present llei queda condicionada al fet que el lliurament dels importes dineraris derivada de l'acte o negoci jurídic que de dret a l'aplicació d'aquelles es realitze mitjançant targeta de crèdit o dèbit, transferència bancària, xec nominatiu o ingrés en comptes en entitats de crèdit.»

TERCER.- El concepte d'habitatge apareix regulat en l'article 2 de la Llei 8/2004, de 20 d'octubre, de l'Habitatge de la Comunitat Valenciana, que la defineix com tota edificació habitable, destinada a residència de persones físiques, i que reunisca els requisits bàsics de qualitat de l'edificació, entorn i ubicació conforme a la legislació aplicable, i que siga apta per a l'obtenció de la

ciones de forma compartida, siempre que las mismas tengan cobertura legal, esta deducción podrá aplicarla cada uno de los propietarios individualmente según el coeficiente de participación que le corresponda, siempre que cumplan con el resto de requisitos establecidos.

Para aplicar la deducción se deberán conservar los justificantes de gasto y de pago, los cuales tendrán que cumplir lo dispuesto en su normativa de aplicación.

La deducción establecida en este apartado requerirá el reconocimiento previo de la Administración autonómica. A tales efectos, el Instituto Valenciano de Competitividad Empresarial (Ivace) expedirá la certificación acreditativa correspondiente.

El Ivace determinará la tipología, requisitos técnicos, costes de referencia máximos y otras características de los equipos e instalaciones a las que les resulta aplicable la deducción establecida en este apartado. El Ivace podrá llevar a cabo las actuaciones de control y comprobación técnica sobre los equipos instalados que considere oportunas.»

SEGUNDO. La Disposición adicional decimosexta de la Ley 13/1997, de 23 de diciembre, de la Generalitat Valenciana, por la que se regula el tramo autonómico del Impuesto sobre la renta de las personas físicas y restantes tributos cedidos regula los requisitos que han de cumplir las entregas de importes dinerarios para la aplicación de determinados beneficios fiscales, estableciendo lo siguiente:

«La aplicación de las deducciones y bonificaciones en la cuota y de las reducciones en la base imponible a las que se refieren las letras e, k, l, m, n, ñ, o, p, q, r, s, v, w, x, y y z del apartado uno del artículo cuarto; los números 1º, 2º, 6º y 7º del artículo diez bis y las letras c y d de la disposición adicional 17 de la presente ley queda condicionada a que la entrega de los importes dinerarios derivada del acto o negocio jurídico que de derecho a la aplicación de aquéllas se realice mediante tarjeta de crédito o débito, transferencia bancaria, cheque nominativo o ingreso en cuentas en entidades de crédito.»

TERCERO.- El concepto de vivienda aparece regulado en el artículo 2 de la Ley 8/2004, de 20 de octubre, de la Vivienda de la Comunidad Valenciana, que la define como toda edificació habitable, destinada a residencia de personas físicas, y que reúna los requisitos básicos de calidad de la edificació, entorno y ubicación conforme a la legislación aplicable, y que sea apta para la obtención de la

Referència: COV 9/2021
Núm. CONSULTA: V007-21
Núm. Registre: 9.643
Data: 11/05/2021

licència municipal d'ocupació o, en el cas d'habitatges protegits o rehabilitats de protecció pública, la cèdula de qualificació definitiva.

No obstant això, l'anterior, la normativa que regula el concepte d'habitatge habitual a l'efecte de l'IRPF és la disposició addicional vintena tercera de la Llei de l'IRPF i l'article 41 bis del Reglament que estableix:

«Article 41 bis. Concepte d'habitatge habitual a l'efecte de determinades exempcions.

Als efectes previstos en els articles 7.t), 33.4.b), i 38 de la Llei de l'Impost es considera habitatge habitual del contribuent l'edificació que constituïska la seua residència durant un termini continuat de, almenys, tres anys.

No obstant això, s'entendrà que l'habitatge va tindre el caràcter d'habitual quan, malgrat no haver transcorregut aquest termini, es produïska la defunció del contribuent o concórreguen altres circumstàncies que necessàriament exigisquen el canvi de domicili, com ara celebració de matrimoni, separació matrimonial, trasllat laboral, obtenció de la primera ocupació, o canvi d'ocupació, o altres anàlogues justificades.

2. Perquè l'habitatge constituïska la residència habitual del contribuent ha de ser habitada de manera efectiva i amb caràcter permanent pel propi contribuent, en un termini de dotze mesos, comptats a partir de la data d'adquisició o terminació de les obres.

No obstant això, s'entendrà que l'habitatge no perd el caràcter d'habitual quan es produïsqen les següents circumstàncies:

Quan es produïska la defunció del contribuent o concórreguen altres circumstàncies que necessàriament impedisquen l'ocupació de l'habitatge, en els termes previstos en l'apartat 1 d'aquest article.

Quan aquest gaudi d'habitatge habitual per raó de càrrec o ocupació i l'habitatge adquirit no siga objecte d'utilització, i en aquest cas el termini abans indicat començarà a comptar-se a partir de la data del cessament.

Quan l'habitatge haguera sigut habitada de manera efectiva i permanent pel contribuent en el termini de dotze mesos, comptats a partir de la data d'adquisició o terminació de les obres, el termini de tres anys previst en l'apartat anterior es computarà des d'aquesta última

licencia municipal de ocupación o, en el caso de viviendas protegidas o rehabilitadas de protección pública, la cédula de calificación definitiva.

No obstante, lo anterior, la normativa que regula el concepto de vivienda habitual a efectos del IRPF es la disposición adicional vigésima tercera de la Ley del IRPF y el artículo 41 bis del Reglamento que establece:

«Artículo 41 bis. Concepto de vivienda habitual a efectos de determinadas exenciones.

1. A los efectos previstos en los artículos 7.t), 33.4.b), y 38 de la Ley del Impuesto se considera vivienda habitual del contribuyente la edificación que constituya su residencia durante un plazo continuado de, al menos, tres años.

No obstante, se entenderá que la vivienda tuvo el carácter de habitual cuando, a pesar de no haber transcurrido dicho plazo, se produzca el fallecimiento del contribuyente o concurren otras circunstancias que necesariamente exijan el cambio de domicilio, tales como celebración de matrimonio, separación matrimonial, traslado laboral, obtención del primer empleo, o cambio de empleo, u otras análogas justificadas.

2. Para que la vivienda constituya la residencia habitual del contribuyente debe ser habitada de manera efectiva y con carácter permanente por el propio contribuyente, en un plazo de doce meses, contados a partir de la fecha de adquisición o terminación de las obras.

No obstante, se entenderá que la vivienda no pierde el carácter de habitual cuando se produzcan las siguientes circunstancias:

Cuando se produzca el fallecimiento del contribuyente o concurren otras circunstancias que necesariamente impidan la ocupación de la vivienda, en los términos previstos en el apartado 1 de este artículo.

Quando éste disfrute de vivienda habitual por razón de cargo o empleo y la vivienda adquirida no sea objeto de utilización, en cuyo caso el plazo antes indicado comenzará a contarse a partir de la fecha del cese.

Quando la vivienda hubiera sido habitada de manera efectiva y permanente por el contribuyente en el plazo de doce meses, contados a partir de la fecha de adquisición o terminación de las obras, el plazo de tres años previsto en el apartado anterior se computará desde esta última fecha.

data.

3. Als exclusius efectes de l'aplicació de les exempcions previstes en els articles 33.4. b) i 38 de la Llei de l'Impost, s'entendrà que el contribuent està transmetent el seu habitatge habitual quan, conformement al que es disposa en aquest article, aquesta edificació constituïska el seu habitatge habitual en aqueix moment o haguera tingut tal consideració fins a qualsevol dia dels dos anys anteriors a la data de transmissió.»

QUART.- Respecte a la qüestió plantejada, si bé la normativa exigeix que l'immoble on s'hagen desenvolupat les actuacions s'ajuste al concepte d'habitatge contingut en la normativa autonòmica sectorial i que la mateixa constituïska l'habitatge habitual de la persona contribuent, no estableix com a requisit, no obstant això, que aquesta siga titular de l'habitatge.

Tractant-se del seu habitatge habitual, la contribuent podrà deduir-se en l'IRPF el 40% de les quantitats efectivament satisfetes en l'exercici 2020, amb el límit de 8.000 euros anuals, en la instal·lació d'autoconsum elèctric satisfetes mitjançant targeta de crèdit o debit, transferència bancària, xec nominatiu o ingrés en comptes en entitats de crèdit prèviament. Serà requisit que aquestes obres hagen sigut prèviament reconegudes per l'Administració, circumstància que s'acreditarà mitjançant el corresponent certificat expedit per l'IVACE.

Les quantitats corresponents al període impositiu no deduïdes per insuficiència de la quota íntegra podran aplicar-se en les liquidacions dels períodes impositius que conclouen en els 4 anys immediats i successius.

El que comuniqui a Vosté amb efectes vinculants, conforme al que es disposa en l'apartat 1 de l'article 89 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

3. A los exclusivos efectos de la aplicación de las exenciones previstas en los artículos 33.4. b) y 38 de la Ley del Impuesto, se entenderá que el contribuyente está transmitiendo su vivienda habitual cuando, con arreglo a lo dispuesto en este artículo, dicha edificación constituya su vivienda habitual en ese momento o hubiera tenido tal consideración hasta cualquier día de los dos años anteriores a la fecha de transmisión.»

CUARTO. Respecto a la cuestión planteada, si bien la normativa exige que el inmueble donde se hayan desarrollado las actuaciones se ajuste al concepto de vivienda contenida en la normativa autonómica sectorial y que la misma constituya la vivienda habitual de la persona contribuyente, no establece como requisito, sin embargo, que esta sea titular de la vivienda.

Tratándose de su vivienda habitual, la contribuyente podrá deducirse en el IRPF el 40% de las cantidades efectivamente satisfechas en el ejercicio 2020, con el límite de 8.000 euros anuales, en la instalación de autoconsumo eléctrico satisfechas mediante tarjeta de crédito o débito, transferencia bancaria, cheque nominativo o ingreso en cuentas en entidades de crédito previamente. Será requisito que dichas obras hayan sido previamente reconocidas por la Administración, circunstancia que se acreditará mediante el correspondiente certificado expedido por el IVACE.

Las cantidades correspondientes al período impositivo no deducidas por insuficiencia de la cuota íntegra podrán aplicarse en las liquidaciones de los períodos impositivos que concluyan en los 4 años inmediatos y sucesivos.

Lo que comunico a Vd. con efectos vinculantes, conforme a lo dispuesto en el apartado 1 del artículo 89 de la Ley 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria.